

נמשני חלף הוא דחר טעמא הוא. טעם אחד הזקיף לרבי אלעזר

לומר את שתיין דמשום דקאמר מחלוקתא דמתניתין בשאין חייב

מורה הוזקק לומר שאינו גובה אפילו מבני מדין, וכיון דהולך

למדין חלף כשחייב מודה דכרי הכל יחזיר הוזקק לומר לא חיישין

לקטניא: שטר הקבלה דלויכא למימר כתב לנות ולא לה דהא אפילו לא

לזה שבגיד נפשיה: ולא חיישין לפרשן. אפילו אין חייב מודה, דאם

איתא דפרעיה, מקדש הוה קרע ליה והכא קמחי טעמייהו מודים

מאי טעמייהו דרבנן. תימה אי שמואל ידע ברייתא דקמחי אחד

זה ואחד זה גובה מנכסים משועבדים אי"ה היה לו לפרש

המשנה כותיה ולא הוה איתותב וחי לא ידע ברייתא מנליה

לרבנן אין זו אחריות וגבי ממשעבדי וי"ל דלא ידע ברייתא

ומ"מ אית ליה מסברא דפרעיה וכו' לטעם דר"ג דכרי דהא גבי

ממשעבדי לא גבי נמי מבני חרי כמו דר"מ: שעבוד לר"ג ליתנך

בשטרין מקח וחי לא כתבו מבני חרי נמי לא גבי אי בעל חוב

לקמן ע"ה [לעיל בגמרא] * רישא גליה * רישא גליה * רישא גליה

לקמן ע"ה [לקמן ע"ה] [מכתוב ק"ה] [כ"כ קמ"ה]

ב"ק מ"ח [מכתוב מ"ב] [ע"פ]

ב"מ ע"ה [ע"ה] * רישא גליה * רישא גליה * רישא גליה

קפ"ו ב' מ"ח פ"ט מ"ח

מכירה ג"ל ע סמ"ג

לחוק ק"ה וטע"ס פ"ב

טע"ס פ"ג כ"ד כ"ד

קפ"ו ד' מ"ח ע"ב ג"ל

טע"ס פ"ד טע"ס פ"ד

ק"ה [ש"ט מ"ח מ"ח]

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח

